

Национална Академия за Театрално и Филмово Изкуство
„Кр. Сарафов“

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р П. Господинов

член на научно жури в конкурса за заемане на академична длъжност
ДОЦЕНТ по „режисура за драматичен театър“, обявен от НАТФИЗ „Кр.
Сарафов“ в ДВ бр.91 от 15.11.2022г

Единственият кандидат в конкурса – гл. ас. д-р Антон Угринов е предоставил за разглеждане следните документи: 1. Справка за изпълнение на минималните национални изисквания по чл.2б, ал.2 и 3 от ППЗРАСРБ; 2. Автобиография; 3. Доказателствен материал по чл.70, ал. 2; 4. Списък на научни публикации; 5. Списък на реализирани авторски продукти и творчески изяви в областта на изкуствата; 6. Теоретична разработка „Метод, инструментариум и принципи на работа“; 7. Авторска справка за научни и творчески приноси; 8. Видеоматериали. Предоставените от кандидата документи покриват необходимите изисквания и позволяват кандидатурата да бъде разгледана по същество.

От биографията на д-р Угринов е видно, че е човек със солидно образование и богат опит в областта на театралното изкуство – бакалавърска степен в специалност „Актьорство за драматичен театър“, магистър по „режисура за драматичен театър“ и доктор по театрално изкуство, с актьорски опит в театъра и киното, богато режисьорско портфолио и дългогодишна преподавателска дейност в НАТФИЗ. Ръководител на множество работни ателиета и уъркшопи.

Като основен обект на разглеждане, за нуждите на настоящия конкурс, д-р Угринов предлага три свои постановки – „Богът на касапницата“ от Я. Реза, Народен театър „Иван Вазов“, София, 2016г. (Четири номинации „Аскеер“ – за „Най-добър спектакъл“, за „Главна женска роля“ на Александра Василева, за „Главна женска роля“ на Радена Вълканова, за „Главна мъжка роля“ на Владимир Карамазов. Представлението е

селектирано и за международния театрален фестивал „Варненско лято“ 2017. Номинация и Златен Кукерикон за „Най-добър спектакъл“); „Госпожица Юлия“ от А. Стриндберг, Общински театър „Възраждане“, София, 2022 г. (Награда „Аскеер“ за „Поддържаща женска роля“ на Лиляна Шомова и три номинации „Аскеер“ за „Главна мъжка роля“ на Боян Младенов, за „Авторска музика“ на Калин Николов, за „Сценография“ на Никола Тороманов) и „Катастрофа“ по текстове на Х. Пинтър и С. Бекет, ТР „Сфумато“, 2020 г. Както и теоретичната разработка „Метод, инструментариум и принципи на работа“. Разбира се, посочените спектакли са достатъчно популярни сред театралната публика и са част от настоящия театрален афиш в София. Любопитното в случая е, разнообразието от награди и номинации в различни категории, което говори за умението на Антон Угринов успешно да сформира и вдъхновява екипите с които работи и умело да ги води в избраната от него посока, давайки възможност на всеки един творец да разгърне максимално собствения си творчески потенциал. Мисля че един от възможните отговори за този успех се съдържа в горепосочената разработка: „Темата за мен се оказа през годините ключов фундамент, върху който изграждам всичко – основата на цялата къща. През нея оглеждам образите/персонажите, цялостния образ, мотивите, основанията и най-вече посоката. Накъде и защо водя актьорите, целия екип с който работя. Когато съм загубвал темата, или за момент съм забравял за нея, съм се чувствал свършено изгубен. Всичко ми се е виждало възможно и същевременно невъзможно... Темата за мен е този голям, основен ориентир, който ме води, който ме превежда през най-трудните моменти в репетициите, когато всичко ти се вижда загубено, остава само този ориентир, който ти напомня накъде, какво и защо. Именно от темата се ражда и цялостната идея на спектакъла.“

Няма нужда да се впускам подробно в анализ на предложените спектакли, за тях е писано достатъчно от авторитетни критици, но ще кажа, че напълно споделям казаното от режисьора, по отношение фундамента на всеки един театрален спектакъл, а може би и на всяко произведение на изкуството, а именно – Темата.

Намирам за валидни научните и творчески приноси, посочени от кандидата.

Като ръководител на специалност „Актьорство за драматичен театър“ и декан на Факултет Сценични изкуства, ми се иска да кажа няколко думи за присъствието на д-р Угринов в цялостния живот и дейност на Академията. Внимателно следя неговото педагогическо развитие от момента на

постъпването ми в НАТФИЗ. Винаги ми е правила добро впечатление посоката, в която води своите студенти – сериозна и разнообразна драматургия, аскетични средства, без желание за самоцелни външни ефекти. Мисля че това е по-трудния, но по-правилен път.

В заключение на своето становище ще кажа, че познавам Антон Угринов, като талантлив творец, личност с богата обща култура и непрестанно желание за саморазвитие, чието присъствие в Академията и възможност за поемане на по-големи отговорности, ще допринесе категорично за обогатяване на педагогическия и преподавателски потенциал.

Убедено и по съвест гласувам „ЗА“.

11.04.2023

проф. д-р П. Господинов

Гр. София